

голъмо нещастие. Като го запитвали, иска ли чесънъ да яде, той казвалъ, че не иска да го види, нито помирише. Наистина, понеъкога и най-малкото парченце чесънъ разваля всички добри работи. Чесънътъ, въ случаи, представя грѣха, за който човѣкъ получава по 25 тояги на гърба си. И светия да е човѣкъ, щомъ сгрѣши, веднага ще получи 25 тояги. Като грѣши, и за светия да минава на земята, щомъ отиде на онзи свѣтъ, нѣма да го пуснатъ даже предъ вратата на рая. Отъ осемъ хиляди години насамъ Адамъ е вънъ отъ рая. Той плака предъ вратата на рая, но не го приеха. И досега още той не може да влѣзе въ рая. Нѣкои проповѣдватъ, че Адамъ е извѣнъ рая, но синоветъ му сж. въ рая. Това е невъзможно. Невъзможно е бащата да е въ ада, а синоветъ му — въ рая. Дето е бащата, тамъ сж и синоветъ; дето сж синоветъ, тамъ е и бащата. Бащата още не е въ рая. Той сега прави опитъ да влѣзе въ рая, но както тържествено изпѣдиха него, жена му и децата му, така тържествено единъ день цѣлото му домочадие ще се събере на едно място и ще влѣзе въ рая. Затова, именно, казватъ, че каквъто е бащата, такива сж и синоветъ. Когато излѣзе отъ рая, Адамъ се обрна къмъ Господа и каза: Искамъ да направя единъ опитъ, да поживѣя свободно. Щомъ се отдѣли отъ Бога, Адамъ се натъкна на голѣми противоречия, които и до днесъ сѫществуватъ въ свѣта. Тази е причината, задето сегашниятъ животъ на хората не представя нищо друго, освенъ противоречия.

Сега, не смѣсвайте понятието за Христа съ понятието за Адама. Апостолъ Павелъ нарича Христа вторъ Адамъ, но като Адамъ, Христосъ никога не е вървѣлъ по пътя на човѣшката еволюция, което значи, че Той никога не е грѣшилъ. Христосъ е слѣзълъ отъ другъ свѣтъ, за да опита живота на хората, но Той самъ не е отъ човѣшка еволюция. Въ Писанието е казано, че Христосъ не е дошълъ да помага на ангелите, но е дошълъ да помага на хората. Той дойде въ свѣта да послужи като съединителна нишка между еволюцията на ангелите и еволюцията на хората и да покаже на последните, по кой пътъ могатъ да придобиятъ Божествения животъ. Вѣрващите мислятъ, че лесно могатъ да придобиятъ този животъ. Тѣ казватъ, че съ вѣра всичко се придобива. Обаче, между вѣра и вѣрване има голѣма разлика. Вѣрата е вѫтрешна връзка, която се образува между човѣшката душа и Бога, т. е. любовта. Който е успѣлъ да направи тази връзка, той е придобилъ истинския